

עת"א 2366/03/17 - ירון בן יצחק, נגד שרות בתי הסוהר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

05 מרץ 2017

עת"א 2366-03-17 בן יצחק(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר

בפני כב' השופט רון שפירא, סגן נשיא

ירון בן יצחק, (אסיר)

העותר

נגד

1. שרות בתי הסוהר

המשיבים

2. מדינת ישראל

פסק דין

עניינה של עתירה זו בבקשת האסיר לצאת לחופשה מיוחדת לכבוד חתונת אחיו האמורה להתקיים ביום חמישי הקרוב, 9.3.17, באולם שמחות בעפולה.

העתירה הוגשה, בפועל, ע"י אחותו של העותר ביום 1.3.17. יצוין כבר כעת כי ניתן היה לדחות את העתירה על הסף מהטעם שהוגשה בשיהוי רב, שבוע לפני מועד החתונה שמן הסתם ידוע מראש מזה זמן רב, וכן מהטעם שהעתירה לא נתמכה התצהיר. עם זאת, מאחר והעותר אינו מיוצג וכן בשים לב למשמעות של האירוע המשפחתי, לא נעתרתי לבקשת שב"ס לדחיית העתירה על הסף.

עם זאת, דינה של העתירה להידחות לגופה. אבהיר להלן:

חתונת אח היא אירוע של חתונת קרוב בדרגת קרבה ראשונה אשר ככלל מצדיק בחינת בקשה לחופשה מיוחדת. והבקשה אכן נבחנה. אלא שגם במצב דברים זה, כאשר נשקפת מסוכנות מהתנהלותו של האסיר, מוסמך שב"ס שלא לאשר את בקשתו לצאת ולהשתתף באירוע המשפחתי. כך במקרה שבפני.

במקרה שבפני מדובר באסיר שמרצה מאסר ראשון למשך שנתיים לאחר שהורשע העבירות רכוש, מרמה, אלימות ותעבורה. בעברו רקע של התמכרות לסמים. בתחילת מאסרו שובץ בכלא חרמון משם נפלט לאחר שבחופשה שאושרה לו בספטמבר האחרון הפר תנאי חופשה ולכאורה, כך על פי ראיות לכאורה, היה מעורב גם בביצוע עבירה. בגין אירוע זה הוגש כנגדו, בבית משפט השלום בטבריה, כתב אישום בת"פ 31869-12-16. כתב האישום מיחס לעותר עבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, הפרת הוראה חוקית והתחזות לאדם אחר במטרה להונות. כתב האישום הנ"ל קבוע להקראה בעת הקרובה. בגין אירוע זה הועבר העותר מכלא חרמון לכלא כרמל וסיווגו שונה לקטגוריה א' כך שכעת הוא אינו יוצא לחופשות.

יובהר, למען הסדר, כי לא הוגשה בקשה או עתירה בעניין שינוי הקטגוריה שנקבעה לעותר. בהתאם לקטגוריה הוא אינו זכאי כלל לצאת לחופשות. מכאן, שלעניין זה, לא מוצה ההליך המנהלי.

עוד יובהר כי מובן שחזקת החפות בכתב האישום המתנהל בבית משפט השלום בטבריה עומדת לעותר. עם זאת, עצם הגשת כתב האישום מהווה ראייה מנהלית סבירה ומשמעותית לעניין מעורבות העותר בביצוע עבירות בעת יציאה לחופשה, וכפועל יוצא מכך, בכל הנוגע להחלטה לפיה לא יצא העותר לחופשות. שלילת הפריבילגיה על סמך ראיות מנהליות איננה קשורה לתוצאת ההליך הפלילי אשר במסגרתו ייתכן שהמבקש לא יורשע בעבירות אלו. [ראו לעניין זה, על דרך ההיקש, רע"ב 426/06 נאסר חווא נ' שב"ס (12.3.2006); רעב 9148/12 איציק מור נ' מדינת ישראל (8.1.2013)].

בנסיבות אלו, ההחלטה שלא לאשר את יציאת העותר לחופשה מיוחדת וחריגה הוא החלטה סבירה, שהתקבלה על בסיס ראיות מנהליות סבירות, מהן עולה שלא ניתן לתת בעותר אמון בעת יציאתו לחופשה וכי התנהלותו, בעת שיא לחופשה, מסכנת את שלום הציבור ומנוצלת לביצוע עבירות.

אשר על כן דינה של העתירה להידחות, וכך אני מורה.

בשולי המקום מצאתי לנכון לציין כי העותר לא פנה בבקשה לאשר יציאה לחתונה בלווי סוהרים. הגם שלא הוגשה בקשה כזאת, אדגיש כי אירוע החתונה אמור להתקיים באולם שמחות ברוב עם ועדה. בהתאם לפקודות שב"ס, מטעמים של בטחון האסיר והסוהרים, אין להוציא אסיר בלווי סוהרים לאירוע רב משתתפים באולם שמחות.

עוד אציין כי עד כמה שידוע לבית המשפט לא הוגשה בקשה לאפשר לעותר ביקור פתוח עם הזוג הצעיר ובני משפחתו לרגל האירוע. חזקה שאם תוגש בקשה כאמור היא תישקל ע"י הגורמים המוסמכים בשב"ס, בהתאם לפקודות ולמכלול הנתונים הנדרשים לעניין, תוך הבאה בחשבון של משמעות חתונת קרוב משפחה בדרגת קרבה ראשונה.

בסיכומי של דבר, בכפוף לאמור ועם כל ההתחשבות בצער שנגרם למשפחת העותר, העתירה נדחית.

המזכירות תשלח החלטה לב"כ הצדדים וכן לעותר באמצעות מחלקת האסיר בשב"ס.

ניתן היום, ז' אדר תשע"ז, 05 מרץ 2017, בהעדר הצדדים.

ר' שפירא, ס. נשיא